

Slovo starosty

To, co se ještě před nedávnem zdálo neuvěřitelné, se stalo. Přišlo jaro. A s prvním sluníčkem i lepší nálada. Zaměstnanci správy majetku města se začali intenzivně věnovat úklidu komunikací, a je to vidět. Ulice jsou pěkně zametené. Kdejaká drobná černá skládka zmizela, ale ne všude, protože někteří občané, a věřím, že nejsou z Libčic, dlouhodobě odhazují své odpadky například na západním okraji chýnovského háje.

Předjarní čas je na úřadě ve znamení přípravy investic, které schválilo zastupitelstvo města (ZM). Na dubnovém zastupitelstvu (18) byla schválena změna územního plánu č. 4, která se pečlivě připravovala dva roky a č. 5, jež obsahuje návrh na změnu využití pozemků v kolonii a na shromaždišti pro případnou výstavbu zdravotně sociálního zařízení. ZM též schválilo účetní uzávěrku města za rok 2012. Veřejnosti by neměl uniknout fakt, že nikdo z opozičních zastupitelů na kandidátkách ODS a TOP 09 všemi hlasy nepodpořil změnu územního plánu č. 4 ani č. 5, a rovněž nepodpořili účetní uzávěrku. Další komentář je zbytečný a zápis z jednání ZM je k vidění na webu města.

Úspěšně jsme prošli již 12. kontrolou hospodaření města, kterou provedl krajský úřad, za což patří dík všem zaměstnancům města a jmenovitě paní ekonomce Marcelce Majtenyiové. Rady města proběhly třikrát a věnovaly se problematice chodu města a bytovým záležitostem. Rada města schválila započítí tvorby studie rekonstrukce kulturního a společenského centra Libčická plovárna.

Není ale vše tak dobré, jak to v první části tohoto mého textu vyznívá. Objevily se hlasy dvou občanek, které nejsou s řadou věcí ve městě spokojeny a usilují o zveřejnění svých názorů. Jedná se o paní Ilonu Ptáčkovou (její dopis v těchto LN na str. 8) a Magdalenu Harazinovou (její připomínky na webu TOP 09).

Nikdo nemůže říci, že bych bránil kritice, a proto článek paní I. Ptáčkové otiskujeme v plném znění. Nemohu však takové útočné texty přecházet mlčky. Dalo by se donekonečna diskutovat o tom, kdo co jak řekl, jak to myslel a má-li, či nemá pravdu. Uvědomte si však, vážené občanky, že jako starosta jsem o všem, za co zodpovídám, dopodrobna informován, vy však disponujete ve své kritice pouze polopravdami, zkreslenými nebo nepřesnými informacemi, do-

mněnkami a neověřenými závěry. Uvědomte si, že nejsem ve vedení města sám, že ten, kdo s odpovědností rozhoduje, je zastupitelstvo, výbory a komise. Máte-li o dění ve městě skutečný zájem a není vám něco jasné, máte možnost se přijít v hodinách pro veřejnost o svém problému poradit. Věřím, že by to bylo mnohem účelnější, než publikovat povrchní texty, které obsahují dokonce osobní urážky, a obtěžovat jimi nejen mne, ale i veřejnost.

Jak jistě víte, zastupitelé uzavřeli Dohodu o toleranci, která zapovídá vzájemné slovní napadání mezi zastupiteli i jejich příznivci. Proto považují za nevhodné to neustálé zpochybňování mého duševního zdraví a cti, o níž se Vy, paní Ptáčková, odvažujete prohlásit, že jsem se k podstatě toho slova ještě nedopracoval. Vaše počínání vnímám jako mimořádně nezdvořilé, kterým nikomu a ničemu neprospějete.

Pavel Bartoš

NEZAPOMÍNÁME

7. května 2013 od 16 hodin se bude v předvečer oslav 68. výročí ukončení 2. světové války konat u pomníku na náměstí Svobody pietní vzpomínka na hrdiny našeho města, kteří ve válce položili své životy. Jejich památku uctí ve svém proslovu starosta města P. Bartoš a položí k jejich pomníku květinové věnce. Československou hymnu zazpívá Andrea Formánková a o hudební program se postará Shalom - pěvecký sbor naší základní školy. Zveme všechny občany města k účasti.

Zprávy z radnice v kostce

V měsíci dubnu probíhá intenzivní příprava investičních akcí schválených zastupitelstvem města. Dokončeno bylo již výběrové řízení na údržbu části zeleně ve městě. Vyhrála firma provádějící údržbu v Kralupech s velmi nízkou nabídkovou cenou. Ušetřené prostředky bychom chtěli využít na nákup nového univerzálního stroje Rideru, který by kromě vysoce efektivního sekání trávy zametal v zimě chodníky rotačním kartáčem.

I přes pozdní nástup jara nastává období intenzivní údržby zelených ploch. Naší snahou je pokračovat ve zkvalitňování údržby, čehož chceme dosáhnout jak kvalitnější technikou, tak uplatněním pokrokových technologií. Do intenzivní údržby zelených ploch jsou prozatím zařazeny travnaté pruhy v ulici Letecká k poště, v ulici 5. května a Oranžové hřiště. Naší snahou je mít pěkný zdravý trávník, a ne pouze zelen se zářícími pampeliškami a jiným plevellem. Důležité je rovněž na všech plochách regulovat výšku stříhu v závislosti na ročním období. Vyholené a vyprahlé plochy jsou nejlepší šancí právě pro rozmnožení plevelů, které snášejí sucho.

Bohužel musíme však konstatovat, že přes veškerá opatření – přidělování sáčků na psí exkrementy, zvýšení počtu košů a varování majitelům psů, že porušují městskou vyhlášku, jsou plochy neustále znečišťovány psími exkrementy a naše úsilí o krásnou zelen je tím bezohledně mařeno.

Ing. Roman Dědič, tajemník

Kam s použitým elektro, pneu, nebezpečným a biologickým odpadem ?

Vzhledem k tomu, že je třeba oživit informace, kam s výše uvedeným odpadem, sdělují vám rád tyto základní informace: použité elektrické spotřebiče (televizory, rádia, lednice, počítače, pračky, myčky atd., ne ale zásobníky a ohřívače vody – ty patří do sběru kovového odpadu) lze bezplatně umístit před vrata našeho sběrného skladu na adrese Letecká 435 – do kouta u stodoly pod informační cedule, a to každý týden kdykoliv v době od pondělí do čtvrtka. Sběr nebezpečného odpadu (zářivky, oleje, barvy, baterie atd.) je zajištěn dvěma mobilními svozy ročně (již takto prováděno minimálně 10 let, a to většinou ve druhém týdnu měsíce dubna a října). Navíc jsou ve škole, školce, potravinách na náměstí a v chodbě MěÚ umístěny malé kontejnery na použité malé baterie (tužkové, monočlánky atd.) a na vratech zmíněné stodoly kontejner na úsporné žárovky.

A co s posekanou trávou a větvi? Každý občan má možnost požádat o přistavení BIO nádoby, jejichž svoz je zajištěn každé liché pondělí od dubna do listopadu. Pokud nádoba nestačí, je každému umožněno výše popsaný BIO odpad uložit na plochu před evangelickým hřbitovem. Stačí si osobně u mě v kanceláři MěÚ (přízemí vlevo) vyzvednout proti podpisu klíč od závor, přes kterou vede přístup na tuto plochu. Všechny tyto informace jsou průběžně zveřejňovány všemi dostupnými informačními kanály, minimálně na vývěskách města a webu.

A co na závěr? Veškeré uložení výše popsaných druhů odpadů je pro občany města Libčice zdarma! Případné dotazy vám rád sdělí:

Bohumil Černý – odbor správy majetku
tel. 233 101 658, mobil 777 119 113

Termíny svozu BIO popelnic v roce 2013

svoz		6. 5. 2013	19. týden
		20. 5. 2013	21. týden
a dále každý liché týden v pondělí			
Poslední svoz		18. 11. 2013	47. týden

BUBLINA SPLASKLA M.K. UZNÁN VINNÝM

Další libčická mediální bublina v tichosti splaskla poté, co komise pro projednávání přestupků v Roztokách vynesla definitivní verdikt „vinen“ nad občanem M.K. z Libčic nad Vltavou. Ten měl být dle své vlastní výpovědi na policii ČR surově zbit starostou města přímo v budově městského úřadu. Rozebhla se tehdy masivní mediální kampaň, kde starosta, údajně bývalý profesionální boxer Pavel Bartoš, měl napadnout nevinného občana.

Policie ČR záležitost zevrubně prověřila a konstatovala, že starosta města Ing. Pavel Bartoš, MBA nenarušil závažným způsobem veřejný klid a pořádek a naopak v jednání M.K. policie spatřuje naplnění skutkové podstaty přestupku proti občanskému soužití, dle ustanovení § 49 odst. 1 písm. a) zák. 200/1990 Sb., protože urážel starostu na místě veřejně přístupném. Záležitost byla předána komisi pro projednávání přestupků v Roztokách. Příslušná komise po odvolání uznala M.K. vinným a řízení proti starostovi města bylo zastaveno. M.K. byl potrestán peněžitou pokutou.

Rada města odsuzuje mediální zneužití této nekorektní kauzy proti starostovi Pavlu Bartošovi a jeho rodině a vyjadřuje mu podporu.

Tato záležitost posloužila jako záminka k odvolávání starosty za masivní kampaně FTV Prima, která několikrát natáčela i v budově úřadu. I když Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV) předchází reportáže FTV Prima proti starostovi a městu odsoudila, nikdo se neomluvil. Podle sdělení RRTV bude provedena veškerá činnost FTV Prima v Libčicích. Ukázala se stará pravda, že v současné společnosti leckdy není důležité, co člověk dělá, ale co o něm média povídají. Stále bude platit propagandistická poučka, že stokrát opakovaná lež se nakonec stává pravdou. Posлуchači a čtenáři se baví, bulvár vydělává peníze, původce skandálu se směje a opozice rozmísťuje do schránek občanů vlastnoručně podepsané morální kodexy a volá po odvolání „zlého“ starosty.

Od M.K., který se krátce hřál na výsluní bulvární slávy, omluvu nečekáme. Domníváme se, že po všech urážkách našeho občana a kolegy Pavla Bartoše a jeho rodiny je potřebné, aby všichni občané města věděli, jak tato trapná záležitost dopadla. Jediné, co naše město opravdu potřebuje, je klid na práci. **Rada města**

TERMÍNY UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

v I. pololetí roku 2013

NEDĚLE

květen 26. 5.
červen 30. 6.

Kontejnery budou umístěny v uvedených termínech na těchto místech:

- Libčice n/Vlt.** - křižovatka ulic Nerudova, Palackého, Na Radosti a Tržní
- Libčice n/Vlt.** - Kralupská
- Letky** - Letecké nám.
- Chýnov** - ul. Ke Studánkám
- Chýnov** - Sídliště Pod Saharou k čp. 705 (vedle dětského hřiště)

Právní poradna

KŘIVÉ OBVINĚNÍ

Určitě jste, vážení čtenáři, někdy slyšeli, a pokud ne, tak jistě uslyšíte, že ten či onen o jiném prohlásil, že je zloděj, násilník, ožrala, šmírák atd. Je vůbec možné o komkoliv cokoliv prohlašovat, aniž máme o tom jediný důkaz? Ano, je to možné a děje se to, jinak by neexistoval institut křivého obvinění, což je v českém právním řádu trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných podle ustanovení § 345 zákona č. 40/2009 Sb., trestný zákoník, ve znění pozdějších předpisů, který spáchá ten, kdo jiného lživě obviní ze spáchání trestného činu. Prostřednictvím tohoto paragrafu je tedy chráněna jak čest všech občanů, tak řádný výkon pravomoci volených zástupců, orgánů činných v trestním řízení a jiných úředních osob. Pokud se chceme vyvarovat podezření ze spáchání trestného činu křivého obvinění nebo pokud se chceme bránit proti křivému obvinění, měli bychom vědět, že skutková podstata § 345 Křivé obvinění je toto:

- (1) Kdo jiného lživě obviní z trestného činu, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.
- (2) Kdo jiného lživě obviní z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.
- (3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán:
 - a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 značnou škodu,
 - b) spáchá-li takový čin tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem,
 - c) spáchá-li takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu,
 - d) spáchá-li takový čin v úmyslu zakrýt nebo zlehčit svůj vlastní trestný čin,
 - e) spáchá-li takový čin na jiném, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona.
- (4) Odnětím svobody na tři léta bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 škodu velkého rozsahu.

Co dodat více? Snad jen to, že vy, kteří jste se již někdy setkali s tím, že o vás někdo roztrušuje lži, máte nástroj, jak se úspěšně proti takové lži bránit. No a vy, kteří máte v úmyslu o jiném prohlašovat nepravdy, pak vězte, že podle odstavce 3 §345 trestního zákoníku vám hrozí trest odnětí svobody na dvě až osm let, což je srovnatelná sazba za trestný čin znásilnění. Tak pozor, lhát se nevyplácí.

JUDR. Petr Miňovský

*Vážení rodiče,
dne 25. 5. 2013 se pod záštitou
starosty města Libčice nad Vltavou
uskuteční akt vítání dětí, které se narodily
v období od 1. 9. 2012 do 15. 4. 2013.*

Máte-li zájem, aby vaše děťátko bylo v tento den přivítáno mezi občany města Libčice nad Vltavou, sdělte prosím jméno a příjmení dítěte, datum jeho narození a svou adresu na Městský úřad Libčice nad Vltavou, buď e-mailem na adresu matrika@libcice.cz, osobně u paní Mackovičové, nebo telefonem na č. 233101651/233101656, a to **nejpozději do 13. 5. 2013**.

Pozvánka s přesným časem bude včas zaslána.

Podmínkou slavnostního obřadu je trvalý pobyt dítěte v našem městě!
Zdeňka Mackovičová, matrikářka

Nové knihy

- Brezina, T.:** Kouzelný hrad, Fragment 2013
Dahl, R.: Od A do Z, souhrnné vydání nejlepších povídek, Volvox Globator
Hakl, E.: Skutečná událost, Argo 2013
Jan Masaryk, úvahy o jeho smrti, Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu 2005
Lukjaněnko, S.: Konkurenti, Triton 2013
Mendez, A.: Argo, Mladá fronta 2012
Riordan, R.: Bohové Olympu. Znamení Athény, 4. díl, Fragment 2013
Sendak, M.: Tam, kde žijí divočiny, Hynek 1994
Žáček, J.: Čertovská pohádka, ilustrace Karel Franta, Fragment 2010
Žamboch, M.: Ve službách klanu, Triton 2013
Devátá, I.: Mezi nebem a zemí, Motto
Gilbert, E.: Jíst meditovat milovat, Metafora 2012
Quick, M.: Terapie láskou, KK 2013
Roberts, N.: Kouzlo okamžiku, Alpress
Sheldrick, D.: Africký příběh lásky, KK 2013
Waters, S.: Náklonnost, Argo 2102

Klub seniorů

8.5. V. Větvička - Korálky na šňůrce života,
z knihy čte B. Venclíčková

15.5. Stolní hry

22.5. Odpoledne s anekdotou

29.5. Posezení u kávy a čaje

Šárka Sekerová

RHG NOVÉ ZDRAVOTNĚ SOCIÁLNÍ ZAŘÍZENÍ V NAŠEM MĚSTĚ

PhDr. Vladimír Matoušek, majitel a jednatel firmy RHG spol. s r. o., jež provozuje Městskou nemocnici v Roztokách a Nemocnici s poliklinikou v Kralupech nad Vltavou, projevil zájem o koupi pozemku v našem městě za účelem stavby zdravotně sociálního zařízení. Protože tento záměr vyvolal mezi lidmi značný rozruch a ústním podáním dochází k šíření i nepřesných informací, rozhodla jsem se kontaktovat PhDr. Matouška přímo a položit mu několik dotazů, možná i za vás.

Co znamená zkratka RHG?

Regional Hospital Group, v překladu tedy Regionální nemocniční skupina.

Jak se podniká v oblasti zdravotně sociální?

V dobře fungující ekonomice vše něco stojí, peníze nemizí, ale přeskupují se na ekonomicky vyváženém principu. Nemyšlím tím odporné determinace korupčního prostředí. Oblast zdravotních a sociálních služeb od počátku zaspala v propojení, chcete-li transformaci na podmínky tržního mechanismu a dodnes se s tím nevyrovnala. Na bázi hesel rovnoprávného přístupu ke zdravotnictví si stále řada fundovaných nahlává, že je zdravotnictví bezplatnou záležitostí. Před námi tedy stál úkol, propojit etickou stránku věci přístupem k pacientovi a zároveň akceptovat tržní prostředí, kterému je jedno, zda rohlík v nemocnici je pro movitého člověka, či člověka bez prostředků.

Dnes je snad každému jasné, že nikdo nedostane zdarma ani rohlík.

Ani nemocnice ne, a jeho cena není konstantní. Konstantní je však platba od zdravotních pojišťoven, které jsou navázány na výběr zdravotního pojištění a tedy na fungování celé ekonomiky. No a my se s tímto problémem musíme stále vyrovnávat. Byla to pro nás výzva. Naše rychlejší orientace v oblasti fungování zdravotních pojišťoven, obchodní činnosti a výhoda, že jsme v roce 1993 začali jako jedni z prvních v oblasti soukromého podnikání v lůžkových zdravotnických zařízeních, se staly základem naší dnešní prosperity.

Vlastníte zařízení v Roztokách a teď nově i v Kralupech nad Vltavou. Neovlivní tento fakt váš záměr koupit pozemek v Libčicích a vybudovat na něm své další zdravotně sociální zařízení?

Zařízení nebude tak velké, jako kdybychom stěhovali všechna lůžka z nemocnice v Kralupech nad Vltavou.

Nebude takových zařízení v těsné blízkosti v našem regionu trochu moc? Naplníte kapacitu?

Nebude. Díváme se realisticky na skutečný vývoj společnosti v oblasti péče o dříve narozené lidi. Nejlepším prostředím je pro ně samozřejmě to domácí. V určité fázi však člověk potřebuje kvalifikovanou péči, kterou rodinný příslušník v drtivé většině případů není schopen z různých důvodů zajistit. A protože populace stárne, bude takových zařízení stále nedostatek. Kapacitu jistě naplníme.

Je vám známo, že v nejbližší době proběhne v Libčicích iniciace změny územního plánu jak na vámi požadovaném pozemku v kolonii, tak i na náhradním pozemku u koupaliště?

Ano, vím o tom a považuji to za prozíravé. Města by měla plánovat a mít připraveny pozemky na budoucí výstavbu uvedených zařízení.

Někteří lidé se ptají, zda zde skutečně chcete postavit zdravotně sociální zařízení, zřejmě se obávají, abyste po zakoupení pozemku na něm nepostavil něco jiného, pro město zcela nevhodného?

Opravdu chceme postavit zdravotně sociální zařízení a stvrdíme to v případné smlouvě, kde se hodláme zavázat, že pozemek za stejných podmínek vrátíme, v případě nerealizování navrženého projektu.

Co by mohlo být příčinou?

Zabránit nám v tom mohou politické machinace, změna způsobu financování zdravotní a sociální péče, nebo neprůchodný návrh kupní smlouvy na uvedený pozemek.

Mluvíme o pozemku v Kolonii, který se nachází poměrně blízko železniční trati. Neobáváte se přílišné hlučnosti projíždějících vlaků? Je tento pozemek pro účely sociálně zdravotního zařízení vhodný?

Ukazuje se, že pozemek v Kolonii není z důvodů vysoké míry hluku pro náš záměr vhodný. Hluk je pro pacienty na lůžku vždy nepříjemný. Mohli bychom sice instalovat protihluková okna, ale i ta musí být občas otevřená a chodící pacienti často tráví čas i venku. Proto máme zájem o ten druhý pozemek u koupaliště.

Jak dlouho předpokládáte, že by výstavba celého objektu mohla trvat resp. kdy plánujete její zahájení a dokončení?

Když nebudou výraznější komplikace, mohla by celá akce trvat cca do 5 let od prodeje pozemku.

Plánujete nějakou parkovou úpravu kolem budovy sociálně zdravotního zařízení?

Samozřejmě, prostředí okolo zdravotně sociálního domu musí být příjemné pro pacienty i jejich návštěvníky.

S jak velkou kapacitou lůžek počítáte?

Do 60 lůžek.

Mohou se někteří libčičtí občané těšit, že by u vás našli zaměstnání?

S tím počítáme. Mít zaměstnance z místa je výhodné pro obě strany.

Plánujete zde zřídit ordinace některých lékařů specialistů pro veřejnost, jako je třeba ortoped, kardiolog nebo revmatolog?

V této záležitosti budeme dělat hodně proto, abychom pro obyvatele Libčic některé odborné ambulance zařídili. Protože však existuje velká nevěle zdravotních pojišťoven uzavírat další smlouvy v této oblasti, bude to práce těžká. Rýsují se však nějaké možnosti, které některé odbornosti do oblasti mohou dostat.

Je možné, že by libčičtí seniori mohli mít přednost v případném umístění ve vašem zdravotně sociálním zařízení?

Na tuto skutečnost budeme brát ohled a zákonným způsobem se budeme snažit i toto zajistit.

Každé město, v kterém je fungující, neřku-li nové, zdravotně sociální zařízení, poskočí v hierarchii významu měst do těch významnějších příček, proto bych sama za sebe přála firmě RHG, aby u nás pro svůj projekt našla vhodné místo a město Libčice nad Vltavou získalo dalšího úspěšného podnikatele, navíc v tak ušlechtilé oblasti jako je zdravotně sociální pomoc druhým.

Hannah Bartíková

EVANGELICKÝ KOSTEL STOJÍ JIŽ 150 LET

Kostel je místo posvěcené, tedy oddělené pro modlitbu, bohoslužbu, pro setkání člověka s Bohem i s druhým člověkem. Kostel je místo, kde se člověk může setkat hlouběji i sám se sebou. Je místem vzpomínek na důležité chvíle života: křest dětí, svatbu, rozloučení s blízkým člověkem...

Již 150 let takto slouží evangelický kostel v Libčicích svým farníkům. Ano, základní kámen evangelického kostela, který je dnes památkově chráněnou stavbou a dominantou středu města, byl položen před 150 lety. Snad mohu u příležitosti takového vzácného výročí zavzpomínat a vrátit se hluboko do historie. Brzy po vydání Tolerančního patentu (1781) vytvořili evangelíci sbor v Ledčicích pod Řípem. Jejich farář Jan Kašpar věnoval zvláštní pozornost i evangelíkům z Libčic a okolí. Ochoťně od r. 1833 konal čtyřikrát ročně bohoslužby v Libčicích přímo v příbytcích Josefa Smolíka (dům č. 8 – proti bývalému kinu) nebo u Václava Zandálka a Josefa Rouse. Po ostatní čas docházeli evangelíci z Libčic, Chejnova a Holubic do kostelů v Ledčicích, v Libiši a v Praze, což tehdy znamenalo čtyřhodinovou cestu. Právě proto v roce 1850 inicioval farář Kašpar stavbu samostatného kostela v Libčicích a 16. dubna 1863 byl položen základní kámen na pozemku, který nabídl k prodeji J. Smolík a V. Křivánek. 15. června 1864 byla do kopule věže uložena pamětní listina sepsaná ledčickým farářem Kašparem, ze které čerpáme tyto přesné informace. Při opravách kostela v letech 1955 a 1978 faráři Jan Karas a Jiří Tytl přidávali do kopule postupně další dobové zprávy o životě farnosti i města.

Kresba kostela z roku 1871

Během 8 měsíců byl sice kostel pod střechou, ale teprve za 3 roky, 22. října 1867, byl posvěcen superintendentem Janem Veselým z Prahy. Náklad na stavbu kostela činil 12.000 zlatých, ale většinu práce vykonali členové sboru zcela zdarma.

V roce 1932 byly zakoupeny varhany. V 60. letech minulého století za působení faráře J. Karase byl upraven interiér, byly renovovány lavice, které pocházejí z první potoleranční modlitebny v Praze v Truhlářské ulici, byla dřevem obložena kazatelna a apsida. Kostel nikdy neměl zvon, třebaže vnitřek věže je k tomu upraven. Celý interiér je příznačný svou jednoduchostí až strohostí, což odpovídá způsobu kalvínské zbožnosti.

V roce 1990 byl kostel nově vymalován podle návrhu arch. M. Jiříčkové a v roce 2011 firma J. Křivohlavého z Třebenic provedla opravu fasády kostela. Město Libčice přispělo na opravu částkou 100 000 Kč.

V roce 2010 byl kostel prohlášen kulturní památkou s tímto odůvodněním: „Jedná se o kvalitní historizující stavbu s neorománskými prvky, která vznikla mezi léty 1863 až 1865. Je charakteristická architektonicky čistě pojatým vnitřním prostorem, tvořeným klenutou síní. Kostel si zasluhuje ochranu jak z hlediska architektonického, tak i kulturně-historického a urbanistického. Je situovaný v centru města, na jedné z hlavních ulic, nedaleko katolického kostela sv. Bartoloměje. Obě sakrální stavby jsou architektonickými dominantami města.“

Dana Rotkovská, farářka

OTEVŘENÁ ZAHRADA

V sobotu 18. 5. proběhne v prostorách evangelického kostela a farní zahrady 5. ročník sborového festivalu. Tentokrát vás zveme na malou hudební procházku staletími. Kdo by si rád zazpíval pod vedením Jiřího Hodiny (jednoho z předních českých odborníků na gregoriánský chorál, kterého jste měli loni možnost slyšet hrát na našem festivalu lidové písně), ten ať se neváhá přihlásit na dopolední dílnu na adrese: festival.libcice@centrum.cz.

Slovy Jiřího Hodiny půjde o tohle:

„Liturgický ping pong aneb zpívání žalmů ke chvále Boží. Jednoduchý prostředek, jak může zpívat celé společenství, a to bez složité hlasové průpravy. Texty žalmů pronikají celým spektrem gregoriánského repertoáru a jeho forem. Zkusme tedy proniknout za literu k jejich tělesnosti a objevit vnitřní dynamiku a pohyb gregoriánského chorálu.“

Odpoledne se pak otevře brána farní zahrady a budete si moci poslechnout sbory tentokrát i z Kralup nad Vltavou, Litoměřic a Kutné Hory vedle libčické Scanduly a tří sborů pražských (letos přijala pozvání i mužská vokální skupina VOSK, kterou zveme vytrvale již od prvního ročníku). Uslyšíte chronologicky hudbu jednotlivých dějinných období a celé odpoledne pak završí skladby současných skladatelů.

Nejprve to budou zpívanky pro nejmenší houbaře, které skladatel Václav Hálek napsal přímo pro kralupský dětský sbor Lištičky. Pak si určitě nenechte ujít závěrečnou skladbu českého skladatele Petra Wajsara (*1978) – držitele titulu Nejúspěšnější mladý skladatel roku 2008, který píše mj. pro orchestr Berg. Skladba Beránek Měsíc na texty Christiana Morgensterna je určena ženskému sboru, smyčcovému orchestru, bicím a elektronice. Už tato kombinace nabízí nevěšdní zážitek, který bude jistě umocněn skvělým provedením profesionálních muzikantů pod vedením dirigenta Lukáše Prchala (pravidelní návštěvníci našeho festivalu ho již mohli vidět s jeho voicebandem Brécy a předloni tu řídil Missu Criollu).

Na farní zahradě bude během odpoledne tančit i libčický soubor historického tance Mariane a děti budou mít možnost pohrát si s keramickou hlinou či v dílně vydavatelek časopisu Klobouk na pařezu. O občerstvení se tentokrát postará restaurace Na Nádraží a cukrárna Pohádka, takže i v tomto směru je nač se těšit.

Za sdružení Scandula, o.s. *Kateřina Judová*

150. výročí libčického evangelického kostela si chceme připomenout při Noci kostelů v pátek 24. května. Noc kostelů je akce, která má už svou tradici. V roce 2005 se uskutečnila poprvé ve Vídni a postupně se spontánně rozšířila i do naší republiky a na Slovensko. Jejím cílem je otevřít prostory církevních staveb lidem, kteří by možná měli ostych přijít na bohoslužby nebo na dveře kostela zaťukat. Během této noci jsou v otevřených kostelech připraveny prohlídky, koncerty a různé další programy. Více si o této akci můžete přečíst na internetu na:

www.nockostelu.cz.

V minulých letech jsme se Scandulou zpívali při Noci kostelů v kralupském katolickém kostele. Letos se poprvé přidává k této akci i evangelický kostel v Libčicích.

Srdečně vás zveme. Je připraven program pro dospělé i děti:

18.00 Interaktivní hra pro děti o stavbě kostela

(připravuje B. Dymáčková, skautská vedoucí) pro dospělé bude vyprávět (nejen) o historii kostela host MUDr. Z. Susa (lékař, znalec církevní historie a nakladatel ze Středokluk)

18.30 Koncert klasické hudby

(kytara K. Judová, housle japonská interpretka Mari Kučera, zpěv P. Fendrichová). Zazní skladby J. Dowlanda, Ch. G. Scheidlera, A. Piazzolly

19.30 Spirituály

v podání libčického pěveckého sboru Scandula

Na výstavě si můžete prohlédnout dobové fotografie a další zajímavosti o historii kostela a farnosti, zasazené do kontextu dalších událostí té doby u nás i v Evropě (připravil ing. Josef Švarc).

Dana Rotkovská, farářka

ZŠ informuje

Pojďte se s námi podívat na nabitý program žáků naší školy v březnu a dubnu.

Ve čtvrtek 21. března se konala pěvecká soutěž v Jesenici u Prahy, kde školu reprezentoval sbor Shalom.

Žáci 4., 5., 6. a 7. třídy navštívili ve dnech 21. a 22. března filmový festival Jeden svět v Kralupech nad Vltavou. Pro nezasevěné – Jeden svět je Mezinárodní festival dokumentárních filmů, letos se konal jeho 14. ročník. Žáci zhlédli celkem čtyři krátké dokumenty o dětech z jiných koutů světa a seznámili se tak s jejich problémy. Největší odezvu měl zřejmě snímek o holčičce z Afghánistánu, která denně absolvuje zhruba dvouhodinovou pěší cestu do školy.

V pátek 22. března se vydali žáci 2.A a 3. třídy na exkurzi do České svíčárny v Šestajovicích. Viděli provoz výroby a také si sami zkusili vyrobit svíčku a pastelku.

Na konci března vypukla ve škole příprava na Velikonoce, v pondělí 25. března byl vyhlášen projektový den – Velikonoční dílna. Během pondělka tak žáci všech tříd pilně vyráběli kraslice, zajičky, ovečky, pomlázky a další dekorace. Výrobky pak byly k dostání o den později – na trhu, který se uskutečnil ve vestibulu školy.

V úterý 26. března měla 6. a 7. třída ještě jednu akci. Žáci navštívili v Praze v Novoměstské radnici Neviditelnou výstavu. Co viděli? Skutečně nic, alespoň ne tak, jak jsou vidomí lidé zvyklí vnímat. Výstava byla opravdu zážitkem a všem ji vřele doporučujeme.

V pátek 5. dubna se konal na naší škole druhý ročník Noci s Andersenem. Žáci si i letos užili kromě pohádek i bohatý doprovodný program. A samozřejmě spaní ve škole.

V pondělí 8. dubna se konaly třídní schůzky, tentokrát pouze s rodiči.

Dne 9. dubna navštívil první stupeň školy divadelní představení v Kulturním domě v Libčicích. Žáci viděli Čarodějnou pohádku.

Ve stejný den podnikla 9. třída výpravu za poznáním minerálů do Ruzyně.

Mgr. Drahomíra Raveane, ředitelka ZŠ

Tak jsem byla ve škole na večeri. Jakkoli to zní nesmyslně, o pohádkové Noci s Andersenem je i toto možné.

5. 4. 2013 se ve večerních hodinách hromadily před naší základní školou děti z druhého stupně s karimatkami a baňohy, v kterých jsem tušila něco na spaní, protože děti hodlaly ve třídách, v kterých při vyučování sedí způsobilně v lavicích, přenocovat.

Předtím jsme si ale všichni pochutnali na výborné sváteční večeri, ve školním divadle jsme si společně se zpěváky ze Shalomu zazpívali část jejich repertoáru v angličtině a vyslechli si půvabnou pohádku „Lakomá Barka“ od Jana Wericha v podání starosty Pavla Bartoše, který svým nesporným vypravěčským a hereckým talentem děti zaujal tak, že ani nedutaly.

Prekvapením večera byla návštěva dvou členů Pražského poutového orchestru - trumpetáka Petra Kužvarta, který též působí v hudební skupině Chinaski, a muzikanta-spisovatele Lukáše Fišera. Pánové rozezpívali všechny diváky pomocí několika všeobecně známých písniček a zahráli dvě vyložene na přání dětí, a to píseň „O svinu a pávu“ z pera slavného českého spisovatele a člena kabaretu Červená sedma Eduarda Basse a „O našem praseti“, legendární to píseň z Divadelní pouti na Střeleckém ostrově.

Lukáš Fišer představil svoji knihu pohádkových hádanek Rozumbrádkové, v které tři kamarádi, Vtipálek, Hlávěnka a Mudra, žijící v údolí Rozumbrádků, řeší jednu vtipnou hádanku za druhou. Jeho kolega z Pražského poutového orchestru Petr Kužvart ne navštívil libčickou Noc s Andersenem jenom kvůli své vynikající hře na trubku a zpěvu, ale doporučil dětem DVD s animovanými Autopohádkami, kterým svůj hlas propůjčila celá řada slavných jmen show businessu. Kromě frontmana Michala Malátného z Chinaski, Evy Holubové, Viktora Preise aj. můžeme slyšet v roli víly Lucii Bílou a originálním vypravěčem není nikdo jiný než Pavel Liška.

Diskotéku už jsem ve škole neabsolvovala, ale když jsem v sobotu ráno viděla na ulicích ploužící se postavičky s karimatkami na zádech, usuzuji, že v Libčicích již druhá Noc s Andersenem musela být fakt „hustá“.

Hannah Bartíková

Petr Kužvart

Lukáš Fišer

Víc hranolků nezbylo...

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LIBČICE NAD VLTAVOU

ZUŠ
Libčice nad Vltavou

přijímá nové žáky **pro školní rok 2013/14**
do základního studia I. a II. stupně a do studia pro dospělé

Termíny zápisů:
LIBČICE NAD VLTAVOU

Obory: hudební, literárně-dramatický, výtvarný a taneční

Pondělí 6. 5. 2013, sál ZUŠ, od 16 do 18 hod

Zápis se týká také zájemců z Dolan a Řeže.

VELKÉ PŘÍLEPY

Obory: hudební a literárně-dramatický

Pondělí 6. 5. 2013, kino Velké Přílepy, 16 až 18 hod

Zápis se týká také zájemců z Holubic, Statenic a Turska.

V hudebním oboru můžete zapsat žáky na výuku bicích nástrojů, dechových nástrojů (saxofon, klarinet, trubka, pozoun atd.), strunných nástrojů (kytara, housle) a drnkacích nástrojů (klavír).

Kontakt: ZUŠ Libčice nad Vltavou, Letecká 44, Libčice nad Vltavou, www.zuslibcice.cz

Sova Merci radí

VÍTE KDO JSOU ROZUMBRÁDKOVÉ?

Dnes vám povím o něčem, z čeho jsem byla doslova na větvi. Představte si, že vědci zjistili, že mozek většiny malých dětí dosahuje přibližně stejné úrovně! Čili, abych vám tu učinnost přeložila, nerodí se žádní trubkové, vědátoři, ťulpasíci nebo chytrolíni, každý dostává od přírody při narození podobné šance. My sovy se také nekoukáme, které vajíčko je větší nebo kulatější, abychom v něm poznali chytřejší ptáče.

Ve třech letech má mozek dítěte dvakrát více neuronových synapsí, než mozek dospělého člověka. Teprve potom dětský mozek s téměř einsteinovským rozměrem vyřadí spoje, které byly využívány jen málo. Toho, že dítě v pěti letech s přehledem porazí dospělého v Pexesu, jste si možná všimli. Pokud začneme dětský mozek včas trénovat, můžeme mít chytřejší děti. Nejedná se pouze o ty nejvíce nadané, ale o celou populaci! Takové snahy nejsou již dnes ve světě ojedinělé. Americká televizní společnost ABC-TV začala v nejlepším vysílacím čase vysílat seriál o rozvoji dětského mozku, ve kterém vystupují Tom Hanks a Robin Williams.

Hillary Clintonová publikovala na základě nejnovějších zjištění o vývoji dětského mozku několik článků o tom, jak se dá snadno, úspěšně a lacině stimulovat správný vývoj dětí pravidelným čtením před spaním.

Dětským lékařům se doporučuje, aby čtení před spaním v někte-

rých rodinách přímo předepisovali. Navíc se ukazuje, že právě ve věku, kdy děti tráví stále více času před obrazovkou televizoru nebo počítače, je večerní společné čtení výborným doplňkem a prevencí před odcizením a opuštěním v nastávajícím informačním věku.

U nás ve škole v Libčicích jsme proto už podruhé pořádali Noc s Andersenem, abychom dětem ukázali, že čtení, ještě k tomu společné, může být úžasný zážitek.

Letos jsme si pozvali mimo jiné pana spisovatele Lukáše Fišera s jeho knihou Rozumbrádkové. Najdete v ní spoustu pohádkových hádanek, které vůbec není lehké

rozlousknout, pokud se pořádně nezamyslíte.

Je napsána tak, aby bavila děti různého věku i jejich rodiče. A hledání řešení může být společným zážitkem. Hádanek rozvíjejí logické myšlení, pozornost, paměť i představivost. Ukáží dětem, že i na ten nejsložitější problém se dá jít od lesa, postupně, kousek po kousku, někdy se možná musíte vrátit a najít lepší cestu, jindy dojdete až na konec, a nevíte o tom. Občas chytíte něco jiného, než jste čekali, ale to je život. Hlavně nechtějte hned vědět řešení, to pak není žádná zábava.

Teď možná mluvím přemoudře, ale co jiného byste mohli od sovy čekat, není-liž pravda? Knížka Rozumbrádkové je k půjčení ve školní knihovně, takže mnoho zábavy při čtení, luštění a přemýšlení vám přeje

Vaše **Merci**

Dopis čtenářů

Libčické noviny mají, stejně tak jako jiné obecní tiskoviny, za úkol pravdivě a vyváženě informovat občany o dění a práci ve vedení města, o kulturních, společenských a sportovních událostech konaných v místě i blízkém okolí a zdarma dávat prostor neziskovým organizacím pro pozvánky, odkazy či prezentace jejich akcí. Libčické noviny poskytují občanskou inzerci zdarma a placenou inzerci místním podnikatelům, která je však oproti jiným novinám cenově velmi výhodná. Dáváme prostor i čtenářům k prezentování jejich zážitků a názorů, ale protože jsme se zavázali k dodržování zásad Morálního kodexu novináře, vydaného Syndikátem novinářů v r. 1996, nejsme oprávněni ani povinni zveřejňovat příspěvky urážlivé, diskriminující, útočné a neověřené.

V případě níže uvedeného dopisu, který mi zaslala paní Ilo-na Ptáčková, děláme výjimku jenom proto, že s tím souhlasí pan starosta, jehož osoby se text paní Ptáčkové bezprostředně týká.

Dopis odiskujeme v plném znění, bez gramatických oprav. Za obsahovou i formální stránku plně odpovídá autorka. Odpovědi se ujal můj redakční kolega V. Urbánek, který je zároveň zastupitelem. Starosta města P. Bartoš se k témuž vyjadřuje ve svém „Slově“ na úvodní straně těchto LN. Svě vyjádření připojil i zástupce šachového klubu V. Tyban, za což mu děkuji.

Hannah Bartíková, šéfredaktorka

MÉ POCITY

Už delší dobu sleduji vývoj dění v Libčicích a mám z toho, co se dozvídám na zastupitelstvu, z ostatních zdrojů a pak z Libčických novin, pouze negativní pocity. Chtěla jsem napsat něco nekonfliktního, ale když...

... ty naše noviny, ty květnaté, do každé rodiny, docela dobře dokážou navodit blbou náladu. Jsou sice jen střípkem dění v Libčicích, ale dost pokřiveným zrcadlem toho, co se odehrává za záclonou. Podle jejich obsahu to asi vypadá, jak všichni ve vedení města skvěle budují, tvoří a rozvíjejí vše v Libčicích, skoro by se dalo říci „Až na věčné časy a nikdy jinak!“ A podle mého? Dost dobře ničí. Co na tom, že to jsou jen vztahy mezi lidmi. Jsme ale asi sami spoluodpovědní za tento stav, když se neumíme ozvat.

Proto poukazuji na žlutý rámeček v dubnovém čísle LN 2013 a nejen na něj.

Proč tedy nenapsat, jak se může pan starosta ohánět slovy „že to může doložit zápisy ze zastupitelstva a nahrávkami“? To беру už jen jako prostou ztrátu sebereflexe nebo poruchu osobnosti.

My na to zastupitelstvo také chodíme. Ale pan starosta spoléhá na neochotu každého, hrabat se v nahrávkách a hledat každé slovo, které panu starostovi vysvětlí rozdíl mezi tím, když je někdo proti výstavbě zdravotního zařízení, anebo je jen proti formě nějaké Hurá akce, s jakou se takový závazek má odklepnout! Když si někdo něco koupí, dělá si s tím přeci následně, co uzná za vhodné. A může dojít k závěru, že to, o čem mluvil, již pro něj vhodné není. Bude majitelem, tak o co jde?

Co je špatného na tom, když zastupitel chce, aby město požadovalo od podnikatele záruky za realizaci svého záměru na pozemcích, které mu prodá za pár peněz. Investor totiž ještě vůbec v té době neslibil přesnou formu toho, co se postaví, neslibil ani přínos městu, třeba v podobě nových pracovních míst, anebo přednostního umístění libčických občanů do případného zařízení. Zastupitelé za Liběhrad nechtějí vůbec

žádné záruky, na zastupitelstvu nevezšel jediný požadavek z jejich řad. Zato hned potřebují občany seznámit s tím, čemu že ti proradní opoziční chtějí bránit! To se týkalo novin již únorových.

Na březnovém zastupitelstvu se vyslovil jen p. Bartoš a také p. Urbánek, a to o potřebě urychleného schválení této věci zastupitelstvem, ostatní z Liběhradu jen bez hlesnutí zvedli ruce. Oni vždy bez hlesnutí zvedají ruce, bohužel.

Zapomněla jsem ještě myslím na p. Zajíce, který se také trochu zmínil a po ukončení debaty o novém zdr. zařízení opustil schůzi zastupitelstva. Byl jako případný rozhodující hlas potřebný, sic je pan Zajíc pravomocně odsouzený, stále ale potřebný pro běh města bez odporu.

Proč nenapsat, že už by většinová zastupitelé, rovnou chtěli změnit územní plán, aby se v budoucnu dal pozemek bývalého seřadiště případně využít pro záměr takovéto výstavby? Neboť, jak podotknul p. Urbánek, můžou se přeci vyskytnout na původně plánovaném pozemku nějaké komplikace (archeologický nález, něco z požadavků ČD...) a město už rovnou chce mít v záloze pozemek náhradní. Když se chce, důvod se vždycky najde, a když je to třeba, tak proč nemůže být cesta umetena dopředu.

Proč také nenapsat, že je to většině obyvatel města jedno, vždyť to jsou jen Žabomyší války mezi našimi zastupiteli! Je to přece jedno, když člověk na postu starosty používá slovo „čest“ a přitom je z celého jeho veřejného chování zřejmé, že se nikdy nedostal k významu tohoto slova.

Pokud jste dočetli až sem, je to div, jelikož nijak moc nevěřím v otištění článku kritického ražení k politické majoritě Libčic. Navíc, v době tisku novin, bude již za námi další proběhlé zastupitelstvo a kdo ví, co se dovine.

Proč ještě nenapsat, že se nedostatkové peníze z Fondu rozvoje a kultury, dostaly také k šachovému klubu Liběhrad, který má tak 4 (?) libčické členy a patří sem i pan starosta. Jak moc funguje tento klub ve prospěch Libčic, když peníze potřebuje na výplatu poloprofesionálních hráčů, které si šachový klub najímá, aby mu uhráli dost vítězných bodů pro udržení se ve vyšší soutěži? Je to drb anebo jen forma mocipánství?

Na březnovém zastupitelstvu jsem slyšela dotazovat se, na nepřidělené finance z tohoto fondu, jedno libčické občanské sdružení. Shořelo jim nedávno zázemí na Koupališti. Bylo jim odpovězeno, že už prostě nezbylo. No proč by mělo, vždyť je to výsměch!

Proč také nenapsat paní šéfredaktorko, že dáváte neplacený prostor v novinách v šanci jen úzké skupině lidí, že noviny jsou městské, ne liběhradské.

Proč nenapsat, že třeba Fitforma si užívá v městských novinách dobré neplacené reklamy, přitom myslím, že nenabízí veřejně prospěšnou činnost pro obyvatele Libčic, že je to činnost ryze podnikatelská. Jsem možná škarohlíd na vše, co se v novinách objeví, ale někomu tady něco nedochází.

Proč nenapsat, že si myslím, že chybí v Libčicích zrušené pracovní místo Kulturního referenta. Že třeba 6. 4. 2013 proběhlo v Sokole Předjarní cvičení oddílu všestrannosti žen, že se ho zúčastnilo asi 30 libčických žen, ale s vaším fotoaparátem jste se tam myslím ani nechystala. Konala se souběžně totiž i jiná akce, málo vídaná, a to box.

Chápu to, zcela bez ironie. Teď pracujete totiž pro město, místo kulturní referentky zaměstnané městem, jako OSVČ a OSVČ dobře musí vážit svůj čas.

Nebudu tedy předjímat, třeba budu v květnovém čísle překvapena a na nějakou odezvu dojde.

Počítám hlavně, že minimálně dojde na odezvu, která vše zde zmíněné popře.

Proč nenapsat, kolik město platí za organizaci Městského

plesu, od doby, kdy ji nezajišťuje kulturní referentka města? Zajímá vůbec někoho, jak město na tomto šetří či nešetří? Ples asi rok od roku upadá. Soudím podle toho, že nejsou fotky z něj ani k prohlédnutí ve fotogalerii města, na webových stránkách města. Právě od doby, kdy město zrušilo toto pracovní místo. Anebo se dají dohledat jinde? Internet je mocný, ale pořád je to ples Městský a chybí mi tu jasný odkaz, kam nahlédnout, když fotogalerie města končí rokem 2011.

A když už jsme u fotografií. Předpokládám, že inzerce, o hle-

dání spolužáků bývalého ročníku ZŠ, je vaše soukromá inzerce, tudíž zaplacená. Kolik by jinak asi stála městský rozpočet taková stránka navíc? Šlo by případně o tuto částku navýšit pro příští pololetí Fond kultury a rozvoje? Změnu úpravy rozpočtu zastupitelstvo přece lehce schválí a zbude tak alespoň něco na to libčické občanské sdružení, co nabízí dost volnočasových aktivit pro libčické děti.

Vypadá to, že jsem vlastně napsala něco konfliktního...

Ilona Ptáčková

Vážená paní Ptáčková,

se zájmem jsem si přečetl Váš článek do LN. Vadí mi jeho útočná forma, ale přesto na něj musím reagovat. Uvádíte v něm totiž řadu nepravd a polopravd.

Vše bych uvedl konstatováním, že zastupitelé zvolení za Občanské sdružení Liběhrad získali v posledních komunálních volbách většinu a exekutivní funkce ve vedení města, a jsou tedy odpovědní v průběhu tohoto volebního období za rozvoj našeho města. Jsou si také vědomi, že ostatní zastupitelé mohou mít na věci odlišný názor, ale závěrečná odpovědnost leží na bedrech zastupitelů Liběhradu. Nebráníme se však také jiným návrhům, které znamenají přínos pro město. To můžeme dokázat.

Chce-li se někdo přesvědčit o pravdivosti tvrzení pana starosty o údajích v zápisech ze zastupitelstva, musí počítat s tím, že tomu bude nucen věnovat nějaký čas. V opačném případě je možno tvrzení takového člověka považovat za účelové s cílem starostu poškodit. Za výraz „porucha osobnosti“ byste se měla panu starostovi omluvit. Mohl by to totiž považovat za urážku.

Výstavba sociálně zdravotního zařízení v Libčicích soukromým investorem bude nejlépe zabezpečena změnou využití dotyčného pozemku v územním plánu. Bude-li v územním plánu stanoveno, že pozemek lze využít jen k tomuto účelu, nebude na něm jiná výstavba možná. V tomto bodě jste také uvedla mé jméno v souvislosti s tvrzením, že na zastupitelstvu nepadl z naší strany žádný požadavek na zabezpečení prodeje pozemků pro výstavbu tohoto zařízení. Asi jste nadávala dostatečně pozor, protože jsem jako první měl diskusní příspěvek, ve kterém jsem navrhl tři podmínky, které měly za cíl zabezpečit využití pozemku pouze pro žádaný účel. Zahájení této změny územního plánu bylo odsouhlaseno na posledním zasedání zastupitelstva. V případě, že se investor rozhodne sociálně zdravotní zařízení v našem městě postavit, je nanejvýše potřebné, aby byl zabezpečen vyhovující náhradní pozemek pro případ, že na původním pozemku nebude možno stavbu realizovat. Schválená změna územního plánu počítá s tím, že pro výstavbu tohoto zařízení bude v tomto případě využít pozemek tzv. shromaždiště poblíž koupaliště. Co se týká grantů, které rozdělují k tomu ustanovená grantová ko-

mise a Vašemu tvrzení, že peníze jsou na šachový klub používány neoprávněně, musím říci, že tento šachový klub důstojně reprezentuje město Libčice tím, že hraje krajský přebor. Skutečnost, že jsou v klubu organizováni také občané z jiných obcí, není na závadu. Příspěvky, které město klubu šachistů poskytuje, jsou většinou používány na dopravu k utkáním. Vaše tvrzení, že za ně klub platí poloprofesionální hráče je nepodložené a vzhledem k poskytnutým částkám, směšné.

O granty, o kterých se zmiňujete v souvislosti s vyhořelým koupalištěm, požádala ještě před touto nešťastnou událostí firma Accon resp. občanské sdružení Libčická plovárna. Grantová komise rozdělovala své příspěvky na první pololetí 2013 těsně po požáru na koupališti, proto byly žádosti Libčické plovárny z logiky věci odloženy. Kromě toho její požadavky převyšovaly částku 80 000 Kč a grantová komise měla k dispozici 75 000 Kč pro všechny žadatele.

Fitforma je aktivní součástí kulturního a sportovního dění v našem městě. Kdybyste tyto akce navštívila, sama byste se o tom přesvědčila. Jen v letošním roce skupina žen z Fitformy několikrát vystoupila na veřejných akcích, samozřejmě bez nároku na odměnu. Kromě toho, téměř v každém čísle Libčických novin má Fitforma placený inzerát. Vaše tvrzení, že tato organizace nenabízí žádnou veřejně prospěšnou činnost ve světle těchto skutečností v žádném případě neobstojí.

Také tvrzení, že se v Libčických novinách dostává místa jen úzké skupině zájemců, nemožu přijmout. Možná, že mi to nebudete věřit, ale nepřejeme si nic jiného, než aby se objevilo co nejvíce zájemců o uveřejnění článků o svých i podnikatelských aktivitách v našich novinách. Myslím, že právě k tomu jsou místní noviny mimo jiné určeny. Často čtenáře informujeme o tom, že společenská resp. občanská inzerce jako jsou různá výročí, narození, úmrtí atp. otiskujeme zdarma, tudíž oznámení, že se hledají spolužáci bývalé libčické ZŠ není placená inzerce.

Paní Hannah Bartíková není osoba, která nahrazuje bývalého kulturního referenta města. Její úloha je zajišťovat vydávání Libčických novin a podílet se na organizování vybraných akcí. V tomto místě bych se o její práci rád zmínil. Paní Bartíková, kromě práce, za kterou je placena, napíše zdarma do každého čísla řadu článků, pořizuje a uveřejňuje fotografie z městských akcí a sama se velkého množství těchto akcí aktivně účastní. To, že nebyla přítomna cvičení Sokola a byla na boxu, je tedy její soukromá volba, navíc, jak jsem si ověřil, o cvičení Sokola nebyl nikdo z redakční rady Libčických novin informován. Skutečnost, že se snímky ze cvičení nedostaly na veřejnost nebo do Libčických novin lze tedy stejně úspěšně přičítat malé aktivitě organizátorů této akce. Všichni víme, že propagace vlastních akcí je téměř stejně důležitá, jako akce sama.

Městský ples? Pokud vím, na žádném jste nebyla, jak si potom osobujete právo ho kritizovat.

Zrušená kulturní referentka města. Jsem toho názoru, že úkolem města není tvorba kultury ve městě, ale vytváření dobrých podmínek pro ni. Myslím si, že výsledky na tomto poli jsou za poslední roky velmi dobré a zcela potvrzují nastoupený trend v organizování a finanční podpoře kulturních, sportovních a jiných organizací na půdě města.

V závěru dopisu mi dovoluňte konstatovat, že chápu Vaši „blbou náladu“. Člověk, který napíše takový článek jako Vy, s ničím jiným nemůže ani počítat.

S pozdravem *Vladimír Urbánek*

Dobrý den, paní Ptáčková,

dne 12. 4. 2013 nám v rámci objektivitu poskytla paní redaktorka Bartíková k posouzení Váš příspěvek do LN, ve kterém napadáte Šachový klub Liběhrad. Domníváme se, že Vaše tvrzení jsou vedena Vaší snahou si vyřizovat nějaké osobní spory se starostou p. Bartošem. Z tohoto důvodu Vás žádáme o poskytnutí informace nebo důkazu o tom, komu, kolik a kdy jsme peníze města předali nějakým „cizím poloprofesionálům“. V případě Vaší kladné odpovědi Vám, ale hlavně všem občanům města podáme podrobnou informaci o činnosti šachového klubu, který je přístupným všem občanům Libčic a blízkému okolí.

Jinak by nejen pasáž o šachovém klubu, ale celý Váš příspěvek bylo nutno považovat za neseriózní, až pomlouvačný.

*Vladislav Tyban
za Šachový klub Liběhrad*

11. KOLO ČESKÉ NÁRODNÍ LIGY V BOXU

To byl název boxerského klání, které uspořádal BC NOVO Libčice nad Vltavou letošní první dubnovou sobotu v Kulturním domě v Libčicích nad Vltavou.

V pátek 5. dubna 2013 večer jsem byl dost překvapen; to když jsem se na předběžné prezenci dočetl, že se přihlásilo celkem 106 účastníků z 25 oddílů.

Skutečná účast byla o něco nižší, přesto do ringu nastoupilo 40 dvojic. Boxovat jsme začali kolem 11.20 hod. a končili v 19.00 hod.

Horší to bylo s účastí diváků, ostatně jako vždy, když AFK Libčice hraje na domácím hřišti.

Během celého odpoledne jsme viděli řadu hodnotných klání ve všech věkových i hmotnostních kategoriích, nastoupily i dvě dvojice dívek. V barvách domácího oddílu se představili v kategorii seniorů Petr Laube, Pavel Sedláček a Jan Bachan. Projevilo se bodování pomocí výpočetní techniky, kdy Petr prohrál o dva body, Honza o jeden a Pavel o dva body vyhrál.

V pořádání soutěže nás podpořil Městský úřad Libčice nad Vltavou, za jeho finanční příspěvek mu za náš oddíl děkuji.

Věřím tomu, že jsme uspořádáním kola boxu přispěli i k propagaci našeho města, vždyť zde byli soutěžící z celých Čech, kromě severočeské oblasti.

Již dnes bych chtěl pozvat čtenáře Libčických novin na podzimní kolo České národní ligy v boxu, jehož termín dáme včas na vědomí. Jste vítáni i na pravidelných trénincích našeho sportu v libčické sokolovně.

Za BC NOVO Libčice nad Vltavou: **JUDr. František Novotný**

Sestry, bratři a přátelé sportu sokolského,

rád bych připomněl, že v r. 1909 byla c. k. rakouským místodržitelským úřadem na Smíchově povolena a zaregistrována Tělocvičná jednota Sokol Libčice nad Vltavou. Vzpomeňme těch, kteří obětavě stáli u zrodu libčického Sokola, cvičili v improvizovaných tělocvičnách jen na několika náradích, posilovali činkami,

učili se boxovat, dělat stojky na kruzích i stálkách a dělat přemety či salta. V r. 1911 se připojily ženy, kterých bylo na počátku třicet dva. Patřili jsme do župy Podbělhorské, jež byla v tom roce iniciátorem malého, téměř sletového vystoupení Sokolů ze Smíchova, Prahy 7, Dejvic, Bohnic, Roztok, Žalova, Podbaby, Kamýčka, Turska, Kralup a Vodolky. Účast při vystoupeních prostných žen i mužů byla veliká. Jak popisují paměti, ten den slunce svítilo od ranních hodin a po průvodu z Letek na louku k jezu dorazili nejen cvičenci, ale i několik parníků z Prahy. Jezný bratr Blažka zajistil ubytování v bývalém mlýnu a mezi borci na náradích se objevili i libčičtí - 1. náčelník Kučera a bratři Fischer, Lisý, Michalec, Fechtner, sourozenci Blažkovi, Grunclovi, Křivánek, Kasalický, Bělohorský, zakladatel a učitel Dobrovský a další. Všichni libčický Sokol dobře reprezentovali a dokázali, že na přeskoku, kruzích, bradlech i hrazdě hravě dokážou i to, co tehdejší sokolští reprezentanti. Zvládali veletoče, stoje i rozpory na kruzích, někteří dokonce metali kola snožmo na koni na šíř. Cvičili většinou na vypůjčeném náradí, ale nic to neubralo na atmosféře velkých závodů. Předvedli obranu, rohování i vzpírání činek. Po velkém závodě následovala volná zábava s tancem. Uměli se společně dobře pobavit.

Následovala však těžká léta 1. světové války a řada z nich položila životy za svou vlast a národ. Vzpomeňme alespoň některá jména - bratři Feltner, Drtina, Fischer, Mára, Michalec, Mráček, Pánek, Válek, Vik, Zavadil a další, na které nesmíme a nechceme zapomenout. Ti, kteří se vrátili, se ihned začali věnovat cvičení. Byli to Čeněk Fischer, Hurdálek, Kliment, Rubeš, Šebesta, Válek, Hanl a Bohdan Lisý /přezdívaný Lazar/, který byl v povstání v Boce Kotorské a zázrakem vyvázl živý.

Přišla 2. světová válka, zavření Sokola v r. 1941, léta poválečná, sjednocení tělovýchovy a zrušení Sokola. Spousta členů byla vyloučena, ale brzy se vrátili a pod tělovýchovnými jednotami zača-

li trénovat děti a mládež. Přestože byl Sokol zákonem zakázaný, stejně se vždy říkalo „jdu cvičit do Sokola“. I borci z DTJ a FDTJ se zapojili a na slunce vyšla slavná doba libčické házené I. ligy i fotbalové divize I. a II. třídy. Všem cvičitelům, trenérům, hráčům a cvičencům té doby patří obrovský dík, neboť jen díky nim se v Libčicích mohl Sokol v lepším čase znovu založit. Nemohu zde všechny jmenovat, ale doporučuji si prohlédnout publikaci historie a současnosti libčické házené, kde je vše od založení Sokola, jeho odboru házené až po dnešek uvedeno. Obdobně je zachycen život Sokola v původní kronice, která je vždy vystavena při výročních schůzích libčického Sokola včetně sokolského praporu a trofejí ze sportovního klání jak ve všestrannosti sokolské, tak v karate, házené, boxu a stolním tenise. Dosahované velmi dobré výsledky všech složek Sokola jsou často uváděny v Libčických novinách, proto zmíním jen některé - udržení házené v 2. lize, mistrovské tituly Jandové a Hodíka v karate, Jandy ve šplhu a všestrannosti, týmu stolního tenisu v krajské soutěži či úspěchy a turnaje v boxu. Navštívila nás starostka ČOS sestra Moučková a ocenila naši práci osobním poděkováním, čehož si velmi vážíme. Nechci tvrdit, že nemáme problémy. Problémy jsou a budou, avšak zvládáme je s pomocí vedení našeho města, jednotlivých sportovních svazů, občasných dotací z ČOS a zejména díky obětavosti současných dobrovolných funkcionářů, kteří veškerý svůj volný čas věnují našemu Sokolu bez nároku na odměnu. Patří mezi ně autoři již zmíněné publikace Jirka Srba a František Převorovský, současný nestor a starosta Josef Nováček, Tomáš Hykeš a řada dalších členů minulých i současných z výboru Sokola. Společně se nám daří udržet existenci Sokola v Libčicích dál a zachovat jeho poslání pro generace příští. Všem, kteří se na úspěších libčického sportu podíleli v minulosti a podílí se na nich i v současnosti, patří upřímné poděkování.

Závěrem si dovoluji zacitovat slova zakladatelů sokolských bratří Fügnera a Tyrše, která nepostrádají svou sílu a smysl ani dnes: „Budmež spolkem bratří a sester svorných, nerozdvojených, ni náhledy náboženskými, či politickými. Bohatý duchem i majetkem, buď upřímným bratrem toho, jemuž osudem méně přisouzeno. Buď sestrou, či bratrem toho, jehož ruce zdobí mozoly práce poctivé a všici společně pracujme ku zdaru své vlasti české.“

Jarda Novák,
vzdělavatel a náčelník všestrannosti

„COLORADO“

30. března předvedla taneční skupina Fitforma v Kulturním domě své nové nastudování country tance v choreografii H. Bartíkové na známou skladbu Colorado od Kabátů v podání hudební skupiny „TYP“. Kdo se vydařeného večera s „typáky“ nezúčastnil, může naše taneční vystoupení vidět na:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_detailpage&v=9xfWSILaMfY

Martina Dvořáková

FITFORMA NA „BABINCI“ V HOLUBICÍCH-KOZINCI

„Na radě jsou břišní tanečnice a připraví se Fitforma Libčice!“
 „Panebože, ještě ne! Chybí jedny trásně! Ještě počkejte, nemám ohon. Nechybí, byly pod bundou. Bacha, chlebičky! Sakra, voko na punčocháčích, ještě že mám náhradní. Gumičku! Holky, kde mám tu gumičku? Teď tady byla! Další voko. Už ji mám, měla jsem ji na ruce! Jdu s vokem! Půjčíš mi zrcátko? Nepřežň to s tím mejkapem, ať si nás nespletou s těma transvěťákama. Holky, dobrý? Dobrý! Ježíš, ještě sponky, já nemůžu najít sponky! Kašli na ně, já je taky nemám...“

Tak nějak vypadala vypjatá atmosféra před vystoupením v miniaturní satně taneční Fitformy a celé řady dalších vystupujících týmů, kterou sdílely společně v přípravně chlebičků, kde se vůně bramborového salátu mísila s jejich parfémy a laky na vlasy!

Taneční skupina Fitforma přijala 12. dubna pozvání spřátelené obce Holubice-Kozinec a přispěla svými dvěma tanci do přepesného programu na tradiční místní ženské zábavě s příznačným názvem „Babinec“. Vystoupení šlo již od 17 hodin jedno za druhým. Po flamengu následoval tanec s trásněmi, hned na to zazněly svůdné melodie orientu, do kterého vpadl rytmický country styl, aby pak veškeré ženské publikum žaslo nad urostlými postavami travesti tanečnicků. Program završily pirátky z Karibiku - pardon - z Úholiček.

Bavily se dámy na scéně i v hledišti. Překvapením večera byla členka Fitformy Andrea Formánková, která je navíc výbornou zpěvačkou. Nechala se vyhecovat a připojila svůj školený hlas ke klávesistovi Láďovi Hovorkovi a důkazem, že jim to ladilo, byl okamžitě zaplněný taneční parket. Fitforma byla zřejmě u zrodu nového hudebního seskupení se zdravým názvem „Vitamín“, který nám svatosvatě slíbil, že spolu sice zpívají poprvé, ale určitě ne naposledy. Zábava tekla proudem až do pozdních nočních hodin.

„Babinec“, který se prý konal již po sedmé, opět prověřil, že ženy mají smysl pro humor a že se umí pořádně odvázat.

Fitforma děkuje paní starostce Evě Ježkové za pozvání, a bude-li se ještě někdy opakovat, mileráda přijede zase.

Více fotografií Luboše Tona najdete ve fotogalerii města na adrese: www.libehrad.cz

Fitforma.cz mail: info@fitforma.cz
 Libčice nad Vlt. www.fitforma.cz
 Letecká 541 Tel: 606 130 291

Fiveriders - nový stroj ve Fitformě.
 Cvičení na Fiveriders je vhodné pro každou ženu,
 pro všechny věkové i váhové kategorie.
 Je vhodný k redukci hmotnosti, k posilování i protahování.
 Cvičení je maximálně šetrné ke kloubnímu systému....
 Cvičení na Fiveriders je přirozené, nenásilné a hravé.
 Není jednotvárné. Bude Vás bavit!

ZASE TA KLÍŠŤATA

Tolik jsme se těšili a tak dlouho čekali na teplo, až konečně přišlo, ale zároveň s ním se probrala k životu agresivní klíšťata, která číhají za každým rohem a čekají na každém stéblu trávy na nás, své nebohé hostitele, aby se dosyta nacucala naší vzácnou krví, bez ohledu na její skupinu. Nevím jak vy, ale já takovým hostitelem jsem opravdu nerada. Našeho chlupatého psa poměrně úspěšně chráníme jednorázovými kapičkami, které vydrží po celou sezónu. Jeho psi kamarádi se zase pyšní stejně účinnými obojkami, ale co my? Chemický průmysl se raduje ze zvýšeného zájmu o všemožné repelenty, které klíšťatům nevoní, ale bohužel ani nám, a už vůbec ne našim peněženkám.

Náhodou se mi dostal do ruky recept na domácí repelent, který hodlám letos začít vařit, a pevně doufám, že jím pěkně zavařím i klíšťatům. Chcete-li se k této mé kampani přidat, zde je recept:

Na přípravu potřebujete 1 sáček rozmarýnu, litr vody a lžici bílého vinného octa. Vodu nalijete do hrnce a přivedete k varu. Poté hrnec odstavíte a nasypete do ní rozmarýn, který necháte pořádně vylouhovat. Může prý ve vodě zůstat až do jejího úplného vychladnutí. Potom rozmarýn scedíte, do odvaru přidáte lžici octa a máte hotovo.

Tento zcela přírodní repelent si přelijte do sprejové lahvičky a uložte do chladničky. Před každým výletem do přírody si nasprejujte tělo, hlavně nohy od kolem dolů, včetně bot. A uvidíte, jak budou klíšťata koukat!

Hannah Bartíková

POPRVÉ...

Téměř každý měsíc se dočítáme v Libčických novinách o rozhodnutích zastupitelstva. Stejně osoby píšou o tom, jak opozice ztěžuje rozhodování zastupitelům Liběhradu v zásadních záležitostech a nechce hájit zájmy města. Následně si můžete na nástěnkách v Libčicích přečíst vyjádření opozice a jejich pohled na věc. Shoda? Žádná. Kde je tedy pravda? Udělala jsem si jeden večer čas a šla se na jednání zastupitelstva podívat osobně. Uprímně musím po své první březnové návštěvě říct: „Je třeba to vidět!“ Noviny, ani články na nástěnkách vám nezprostředkují skutečnou realitu a především se o pravdě přesvědčíte na vlastní oči.

Nebudu zde rozepisovat, jak se kdo choval, kdo byl připravený, kdo hájil čí zájmy, jaká je spolupráce zastupitelů a snaha dojít ke kýženému cíli. To mi po návštěvě jednoho zasedání nepřísluší, i když jsem si už určitý obrázek udělala.

Proto nebudme lhostejní k místu a městu, ve kterém žijeme (i když pro mnohé z nás je to noclehárna Prahy) a udělejme si alespoň jeden večer čas a přijďme. V dnešní uspěchané době je složité najít si volný čas a většinou ho lidé chtějí trávit jinak než sledováním jednání zastupitelstva, ale pro jednu vypněte svůj vymyšlený seriál a přijďte na reality show. A vy, co trávíte čas v hospůdkách - pivo si můžete dát po zasedání o něco později než jindy a ještě budete mít téma na dlouhý večer.

Jako jedinec nezmůžete nic, jako malá skupina pravděpodobně také ne, ale uděláte si obrázek o tom, zda nás, občany, zastupují ti správní lidé s nadhledem, vizí a zároveň realistickým pohledem na věci hájící zájmy města, a zároveň vám to pomůže při rozhodování v příštích volbách.

Petra Grybauskas

Otázka pro veterináře:

CO TO JE KASTRAČNÍ PROGRAM?

Začíná období jara a s tím i období mrouskání, páření a šarvátek mezi kocoury. Kočka může mít ročně i dva porody a v průměru vyprodukuje dvě až pět koťat v jednom vrhu. Ročně se tedy narodí enormní množství koťat. Bohužel pak spousta koček umírá nebo volně pobíhají po ulici, v lepším případě končí v útulcích. S jejich zvyšující se populací narůstá riziko nákazy různých nemocí, které roznášejí kočkovité šelmy, jako je např. toxoplazmóza, škrkavky, tasemnice, ale i blechy apod.

Jaké je řešení? Buďte zodpovědní a nechte své zvíře vykastrovat. Pro zdravého jedince je to velmi jednoduchý chirurgický zákrok. Díky kastraci si vyřešíte skoro každého půlroku se opakující problém, co s těmi krásnými koťaty, které vaše kočička zase porodila. Zároveň se snižuje zatížení životního prostředí, šíření nemocí

a riziko poranění člověka, především dětí. Díky kastracím se také docílí ozdravení populace, neboť se tím zmenší riziko přenosu nevléčitelných kočičích nemocí na naše mazlíčky. Vykastrování kocourů přestávají mezi sebou bojovat, takže se u nich snižuje četnost poranění a z toho plynoucích abscesů na různých částech těla zvířete, které si někdy vyžádají dlouhodobou léčbu.

Pokud si nevíte rady se zvyšující se populací koček ve vašem okolí, obraťte se na spolky a sdružení, které si umí poradit i s divokými a agresivními zvířaty, které bezplatně odchytnou.

Co vás bude jedna kastrace stát? Asi budete překvapeni, protože za kastraci jednoho zvířete zaplatíte pouze sto korun. Tato cena platí ale jenom pro kastrace v rámci tzv. kastrovačního programu. Vykastrovat můžete nechat jak kočky, tak kocoury a nezáleží na jejich počtu. Jedinou podmínkou je, že se jim do levého ucha udělá značka ve tvaru V, aby se zamezilo opakovanému odchytnu a zbytečnému operačnímu zákroku v budoucnosti.

Kontakt pro zařazení do kastrovačního programu získáte ve Veterinární ordinaci v Libčicích nad Vltavou.

MVDr. Július Punka

KDE UDĚLALI SOUDRUZI Z NDR CHYBU?

Často si na tuto větu ze známého filmu Pelíšky vzpomenu, když se setkám s novým použitím plastických hmot. Pro ty, kteří si nemohou vzpomenout na scénu, které se tato věta týká, v krátkosti připomenu. Herec Miloslav Donutil rozdává návštěvě plastické lžičky na míchání kávy. Po prvním zamíchání se lžičky v horké kávě zdeformují a jsou na vyhození. A v tento

okamžik přijde ta slavná věta. Doba, ve které se tento příběh odehrává, nám připomíná začátek invaze plastických hmot do našich životů. Podle mých vlastních vzpomínek se samotné počátky

širšího používání plastů odehrály dokonce o něco dříve. Myslíím, že to bylo někdy ve druhé polovině 50. let, kdy nám naše maminka přestala dávat školní svačinu do papírového sáčku a začala používat sáčky „igelitové“. Přitom nám vždy připomínala „sáček nezahazujte, přineste jej zpět domů“. Nové plasty byly v té době docela vzácné, jejich široké používání teprve začínalo.

Jediná známá plastická hmota před příchodem moderních plastů byl bakelit. Tato většinou černá nebo hnědá hmota byla objevena někdy před válkou. Byla poměrně křehká a používala se zejména v elektrotechnice. Každé nové použití plastů v té době, bylo námi přijímáno s nadšením. „Vždyť ty nové hmoty mají tak úžasné vlastnosti. Jsou lehké, nerozbitné, průsvitné, nechají se svařovat, ve vodě se nerozpustí...“. Musím však konstatovat, že nikoho v té době nenapadlo, jak široké uplatnění těchto přínosů vědy nastane v budoucnosti. Dnes si bez plastů nedovedeme náš současný život představit. My spotřebitelé se s nimi setkáváme zejména jako s obaly. A zde nastává „drobný“, můžeme říci nerudovský problém. Kam s nimi, když už je nepotřebujeme? Jediná správná odpověď je - do kontejneru. Plasty mají totiž, vedle svých dobrých vlastností, také jednu špatnou. Jsou totiž velmi trvanlivé a odhozeny do přírody v ní mohou přetrvat i několik století. Nechceme-li si zničit naši přírodu, musíme vzít tento fakt na vědomí a s plasty správně nakládat. V tomto okamžiku bych dodal, že stejně důležité jako

třídění plastů (odpadů) je vychovávat v tomto směru i naše děti, novou generaci spotřebitelů. Protože i v tomto případě platí přísloví „co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš“.

Abych však jen nementoroval, podělím se s vámi o příhodu, která se přihodila právě v souvislosti s plasty. Přihodilo se to někdy v devadesátých letech, v době, kdy startovalo soukromé podnikání. V budově bývalé budovy střediska služeb a později pekárny, která brzy skončila, vznikla nová restaurace. Podotýkám, že v té době to nebyla ještě restaurace Skleník, která je tam dnes, ale její jakási předchůdkyně. Nezasťírám, že čas od času rád do hospody zajdu, a proto jsem byl na tu novou v Libčicích zvědav. Domluvili jsme se proto s několika hochy, co spolu na pivo chodíme, že do toho podniku zajdeme. V dohodnutý den jsme se tři z nás v té hospodě sešli. Podnik byl k našemu údivu vybaven stoly a židlemi z bílého plastu. Prostě plastovým nábytkem na zahradu. Posadili jsme se, dali jsme si pivo a chystáme se ho ochutnat. V tom se otevrou dveře a vchází Vašek, čtvrtý z naší partičky. Musím podotknout, že Vašek není žádné peříčko, výška 180 cm, váha přes 100 kg. Zdravíme se: „Ahoj hoši, jak se máte?“, tak, jak to bývá. Vašek si přitáhne plastovou židli a sedá si, ale v okamžiku dosednutí se židli ulomí nohy a náš kamarád se řítí k zemi. Instinktivně, aby se zachránil, se chytá stolu. Plastový stůl však neskýtá žádnou oporu, řítí se spolu s Vaškem k zemi a se stolem i naše tři piva. Naštěstí to skončilo jen leknutím, rozbitými sklenicemi a rozlitym pivem, nic horšího se nestalo. Paní servírka se s omluvami přiřítla, uklidila střepy, natočila nová čtyři piva a Vašek si opřel novou plastovou židli o zeď, aby se znovu nerozpadla a pak jsme se mohli konečně napít piva. Zdálo by se, že příhoda tím končí, ale nebylo tomu tak. Po chvíli se otevrou dveře a vchází poslední z naší party Pepík. Ani on není žádné ořezávátko, 185 cm výšky, 140 kg váhy. I on zdraví: „Ahoj kluci, jak se máte?“, tak, jak to obvykle bývá. Bere si židli a my už se smějeme. Pepík dosud nic netuší. Dosedne na ten plasták, dodnes vidím údiv v jeho očích, když se řítí k zemi. Situace naprosto stejná jako prve. Chytá se stolu, stůl na něj padá a s ním tentokrát už čtyři sklenice s pivem. Naštěstí i Pepík ten pád přežil bez úhony, sklenice s pivem však nikoliv. Servírka znovu přiběhla, omluvila se, my také a odešli jsme do naší „staré hospody“, kde mají obvyčné, nepohodlné, ale bezpečné dřevěné židle. Myslíím, že paní hospodská z naší návštěvy radost neměla.

Vladimír Urbánek

ZVON ZIKMUND

Se zájmem jsem si přečetla článek Ing. Urbánka s názvem Zvon Zikmund, ale chtěla bych upozornit na chybu, která se v článku objevila. Autor uvádí, že největší obvod zvonu je 265 cm, což je ale pouze průměr zvonu. Obvod zvonu je totiž přibližně 800 cm!

Zúčastnili jsme se také před lety velikonočního zvonění, protože se známe s vedoucím zvoníkem p. Stařeckým. Kromě nás přišli i další návštěvníci. Manžel se střídal s ostatními zájemci o zvonění, dámy jen přihlížely. Zvonění je totiž fyzicky dost náročné. Po zastavení zvonu jsme všichni opatrně bez doteku zvonu vlezli dovnitř a poslouchali, jak dlouho a krásně hlas zvonu doznívá. Zvonilo se i na ostatní zvony Chrámu sv. Víta, a hlavní zvoník proto stále běhal mezi patry a řídil rytmus zvonění. Zážitek to byl opravdu nezapomenutelný.

S pozdravem *Ing. Milena Procházková*

Redakce děkuje pozorné čtenářce Ing. Procházkové za upozornění na tiskovou chybu, za kterou se všem čtenářům omlouvá.

VYKRADAČI HROBŮ DOPADENÍ!

Vloupání do hrobek na devatenácti hřbitovech na území Ústeckého a Středočeského kraje, kde nechyběly ani Libčice nad Vltavou, mají mít na svědomí tři muži, které zadržela ústecká krajská policie. Muži si vybírali především staré německé hroby, kde mohli očekávat cennosti. Brali především zubní zlato, ale i medaile a šperky. Předběžnou škodu kriminalisté odhadují na čtvrt miliónu korun. Jeden z pachatelů už byl se svým komplicem za vykrádání hrobu odsouzen loni. V lednu se ale z vězení dostal na amnestii a krátce poté začala nová série vykrádání hrobů.

Obvinění muži skončili ve vazbě a byli obviněni z krádeže, hanobení lidských ostatků a poškozování cizí věci. Hrozí jim až pětileté vězení. Obvinění ve věku 50, 39 a 32 let otevřeli podle kriminalistů přes 100 hrobek. Zlato přetavili a prodali výkupcům drahých kovů.

Většina poškozovaných hrobek je dlouho opuštěná a pochází z období před druhou světovou válkou, kriminalisté budou mít proto starosti se sháněním majitelů. Jeden z prvních letošních případů vykrádání hrobek pobouřil veřejnost v Trmicích na Ústecku. Následovaly případy ve Šluknově, Teplicích, Mostě, Děčíně, Žatci, Krupce na Teplickou, Litochovicích, Čížkovicích a Budyni nad Ohří na Litoměřicku a dalších místech kraje. Pachatelé zajeli ale i do Poděbrad a Libčic nad Vltavou. Po návratu odtud byli v Lovosicích zadrženi policisty, Policii ČR za rychlý zásah děkujeme.

Pavel Bartoš, starosta

Zdroj PČR.

ČOKOLÁDA

Každý ví, že se čokoláda vyrábí z plodu stromu kakaovníku, ale co se podívat na tu záračnou plodinu, kterou miluje celý svět, trochu podrobněji. Vzala jsem si na pomoc Internet a dočetla jsem se, že první, kdo si pochutnával na plodech kakaovníku, byl národ Olméků, který žil před třemi tisíci lety v deštných pralesích Mexického zálivu.

Slovo „cacao“ používali tedy Olmékové již v té době. Po zániku Olméků vznikla ve Střední Americe mocná říše Mayů, kteří již pěstovali kakaovník cíleně na svých plantážích a připravovali z něj nápoj. Nebyl však tak sladký, jak jsme na něj zvyklí my dnes, ale naopak, byl hořký a kupodivu kořeněný. Ochucovali jej dokonce chilli paprikou. To zřejmě

dalo vznik názvu čokoláda, neboť tehdejšímu nápoji se říkalo „xocoatl“, což znamená „hořká voda“. Čokoláda nebyla pro Maye však jen pochoutkou, ale měla důležitou úlohu výživovou, společenskou i náboženskou. Byla dokonce dobrým platidlem. Takový jeden kuň se přý dal tehdy sehnat za pouhých 50 bobů.

Prvním Evropanem, který se setkal s kakaem, byl Kryštof Kolumbus, ale ke své škodě mu nepřikládal příliš velký význam. Přivezl do Evropy pár bobů jen jako kuriozitu. Kdyby byl býval věděl... Věděl však o cca třicet let později jeden z nejslavnějších španělských kolonizátorů Ameriky Hernán Cortéz, který byl mnohem prozíravější než Kolumbus a pochopil, že kakaovník je zdrojem velkého bohatství. Začal v oblasti Karibiku zakládat celé plantáže a od té doby se výroba kakaava rozšířila do tropických oblastí celého světa. Ano, bohužel jen do tropických, protože kakaovník je velmi náročný stálezelený strom, který vyžaduje určitou vlhkost a vysokou teplotu. Kakaové plody vyrůstají přímo z kmene stromu a dorůstají hmotnosti 500 g při velikosti cca 25 cm. Při sklizni se odsekávají mačetou a kakaové boby, které jsou uvnitř, se musí opatrně vyjmout ven pomocí krátkých nožiček. Boby jsou v této fázi bílé a hořké. Než z nich vznikne lahodná čokoláda, musí projít ještě dlouhým procesem. Po fermentaci, kdy jsou boby zabalené v banánových listech a pomocí bakterií a kvasnic v nich dochází ke složitým chemickým procesům, nastává zhruba týdenní sušení na rohožích na slunci a větru. Teprve suché boby se z plantáží dopravují do továren, kde se po vyčištění vytřídí a putují do pražírny. Pražení je klíčová součást procesu, protože při něm se zjemňuje chuť bobů, vylepšuje jejich vůně i barva. Jedlá část kakaových bobů je ukryta v tvrdé nepoživatelné slupce, kterou je třeba odstranit. Při pražení se nechá slupka prasknout a pak se od těžších bobů odfukuje pryč. Vznikne drť, která obsahuje kakaové máslo, škrob a bílkoviny. V mlýnech se tato drť rozmělní a za působení tlaku a tepla se mění na vláčnou kaši, která je základem pro výrobu čokolády.

Tmavá, mléčná a bílá – to jsou její základní druhy, které se odlišují procentem kakaové sušiny. Bílou čokoládu někteří znalci za čokoládu vůbec nepovažují, neboť neobsahuje žádnou kakaovou sušinu, ale pouze kakaové máslo, cukr a mléko.

Na pultech našich obchodů lze často spatřit výrobky, které sice na první pohled vypadají jako čokoláda, ale pravda je, že se jedná pouze o její náhražky. Z takových rádoby čokolád jsou většinou vyrobeny různé vánoční a velikonoční figurky, proto je dobré pozorně sledovat, co vlastně kupujeme.

Nemohu si odpustit důležité upozornění pro pejskaře. Pro psy je čokoláda jako pamlsek velmi nebezpečná, neboť jejich tělo ji nedokáže strávit. Čokoláda obsahuje theobromin, který na psí organismus působí jako jed. Lidský organismus jej dokáže úspěšně odbourat, ale psí tuto schopnost nemá. Má těžký dopad na jejich nervovou soustavu a srdce. Při malé dávce se u psa projeví zvýšenou aktivitou, ale větší množství může psa dokonce usmrtit.

Všechny redukční diety nám čokoládu zakazují, ale slyšela jsem, že hořká čokoláda může být i lékem. Vědci totiž prokázali, že má blahodárný účinek na krevní tlak, a prý dokonce působí proti škodlivému cholesterolu! Ve 20 různých studiích byli testováni lidé, kteří si denně dopřávali 3 až 100 gramů čokolády, a ukázalo se, že flavonoidy, které jsou v čokoládě obsaženy, dokážou uvolnit naše špatně průchodné cévy. Je tedy možné, že se brzy dočkáme místo receptu na snížení tlaku lékařského doporučení zajít si do cukrárny na čokoládu.

Neznám člověka, který by čokoládu neměl rád. Jak jste na tom vy? Klidně si dožněte kousek hořké čokolády a udělejte si tento test, který je sice o čokoládě, ale ve skutečnosti je to malé matematické kouzlo. Hezku zábavu přeje

Hannah Bartíková

VÁŠ VĚK A ČOKOLÁDA

1. Kolikrát za týden dostanete chuť na čokoládu? (číslo musí být větší než 0 a menší než 10).

Ti, co nemají chuť na čokoládu ani jednou týdně, musí buď přestat s testem hned teď, nebo připustit chuť alespoň jednou týdně.

2. Vynásobte toto číslo 2 (dostanete tak sudé číslo).

3. Přičtete 5.

4. Výsledek vynásobte 50.

Mnozí už asi teď hledáte kalkulačku, která je povolena.

5. Pokud jste v roce 2013 už slavili narozeniny, přičtete číslo 1763. Pokud ne, přičtete 1762.

6. Od výsledku odečtete rok svého narození (čtyřmístné číslo).

Výsledek je trojčíferné číslo, v němž první číslice udává, kolikrát týdně máte chuť na čokoládu a poslední dvojčíslí je váš aktuální věk!

Nově otevřená vinárnička
„Vinečko u soudku“
 SUDOVÁ A LAHVOVÁ VÍNA
 z Moravy i zahraničí

Letecká 742
 252 66 Libčice nad Vltavou
 tel.: 734 807 552
 e-mail: vineckousoudku@centrum.cz
www.vineckousoudku.cz

otevírací doba:
pondělí až neděle
 14.⁰⁰ - 21.⁰⁰

rozvoz vín od 2l do 5km ZDARMA

Farma Josef Rous

Libčice nad Vltavou

- nabízí čerstvá vejce
- chov nosnic dle nových norem EU
- vlastní krmeni
- pod pravidelnou veterinární a hygienickou kontrolou

PRODEJNÍ DOBA

PO	ZAVŘENO	
ÚT	9 ⁰⁰ - 10 ⁰⁰	16 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰
ST	ZAVŘENO	
ČT	9 ⁰⁰ - 10 ⁰⁰	16 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰
PÁ	9 ⁰⁰ - 10 ⁰⁰	16 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰
SO	9 ⁰⁰ - 11 ⁰⁰	
NE	ZAVŘENO	

Josef Rous
Lesní 559
252 66 Libčice nad Vlt.
e-mail: j.rous@atlas.cz
Tel.: 603 823 601

REALITNÍ KANCELÁŘ

Zajistí odborný prodej a převod
vaší nemovitosti. Tržní odhady.

Kontakt: mobil 602 219 876
E-mail: info@realityservice.cz
Web: www.realityservice.cz

BIBIONE ITÁLIE

15. 6. - 22. 6. 2013

31. 8. - 7. 9. 2013

7. 9. - 14. 9. 2013

www.bibione.estranky.sk

2/apartmán - 1 osoba 6 500

4/apartmán - 1 osoba 5 000

Vlastmil Slezák

233 930 928, 602 827 062

Eva Michalčová (evamichalцова@gmail.com)

776 173 498

Sbor dobrovolných hasičů Libčice II - Letky

děkuje všem sponzorům, kteří přispěli finančně
či věcným darem do tomboly, stejně jako
i hostům našeho tradičního březnového plesu,
za to, že podpořili nejen kulturní dění
v Libčicích, ale báječnou atmosférou též naši
myšlenku na pořádání podobného plesu
i v roce následujícím.

Robert Čechlovský

auto houser

www.autohouser.cz

auto houser

PNEUSERVIS

Přílepská 1233 Roztoky

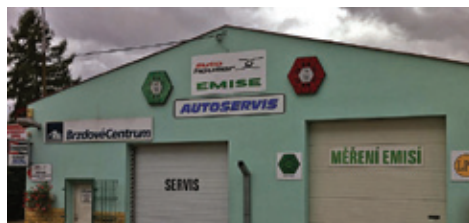
Prodej pneumatik a disků všech značek, typů a rozměrů. Auto, moto, nákladní, stavební, hobby, speciální. Provádíme odbornou montáž a opravy pneu na nejmodernějších strojích s nejmodernějšími technologiemi. Odborná konzultace při výběru nabízeného zboží. Nabízíme uskladnění i kompletních sad kol a jejich servis. Prodej příslušenství. Přímé zastoupení prémiových značek pneumatik a disků.

KONTAKT:

Lumír Novotný, 7741153334,
lumir.novotny@autohouser.cz

Petr Houser, 731151335,
petr.houser@autohouser.cz

Bohumil Houser, 731151341,
prodej a servis 220911128,

AUTOSERVIS

Přílepská 1707 Roztoky

Zajistíme pro vás STK včetně měření EMISÍ. Opravy vozů všech značek. Mechanické opravy, autoelektrika, servisní prohlídky po najetých kilometrech, výměny olejů, diagnostika, výměny čelních i ostatních skel, servis klimatizace a dezinfekce ozonem, montáž příslušenství a zabezpečení vozů, opravy brzd, výměny výfuků, opravy podvozků, výměny tlumičů pérování a další. Zajistíme pro vás opravu havarovaného vozu včetně kompletního zastupování v jednání s pojišťovnou. Seřídíme geometrii vašeho vozu na nejmodernějším 3D zařízení. Zapůjčení náhradního vozu.

KONTAKT:

Josef Čížkovský, 731151334

Miroslav Vejhora, 731862462

STK EMISE, 233910042

servis@autohouser.cz

AUTODÍLY

Přílepská 1233 Roztoky

Velkoobchod a maloobchod. Prodáváme široký sortiment náhradních dílů na většinu automobilů ve spolupráci se značkovými i neznačkovými dodavateli. Naši hlavní dodavatelé jsou: AUTO KELLY, APM, ACI, AUTO ŠTANGL, ELIT, AUTO CORA, PART-POINT, AUTO BENEX, SPEI SERVIS, STU-ALARM a další. Po dohodě zajistíme i originální náhradní díly. Samozřejmostí je dovoz až do vaší dílny.

KONTAKT:

Martin Franc, 739465534,
martin.franc@autohouser.cz

Tomáš Kukelka, 731151337

Jan Kratochvíl, 731151343

auto
houser

auto
houser

SBOROVÝ FESTIVAL - OTEVŘENÁ ZAHRADA

Libčice nad Vitavou, evangelický kostel a přílehlá farní zahrada, ul. 5. května 66

13:30 Zahájení - komorní soubor ZUS Kralupy
+ výstup z dopolední dílny (chorály)

14:00 Cantica
(Kutná Hora, hudba středověku)

14:30 Syrinx
(Litoměřice, renesanční a barokní polyfonie)

15:30 Mariane
(Libčice, soubor historického tance)

16:00 Gaudium Pragense
(Praha, baroko a klasicismus)

16:30 Scandula
(Libčice, romantismus)

17:30 VOSK - mužská vokální skupina
(Praha, 20. a 21. století)

18:00 Lištičky
(ZUS Kralupy, zářivky pro nejmenší houbaře V.Měka)

19:00 Brécy + Skety
(Praha, 21. století)
- uvedení skladby Petra Wajsara
„BERÁNEK MĚSÍC“

10.00 – 12.00 Liturgický ping-pong
- aneb zpívání žalám ke chvále Boží.

Pěvecká dílna s Jiřím HODINOU pro veřejnost.

Je třeba se přihlásit do 10.5. na email:
festival.libcice@centrum.cz

**5. ročník festivalu: Hudební
procházka staletími aneb
od chorálu po Wajsara**

Doprovodný program na farní zahradě
v průběhu celého odpoledne:

Výtvarná dílna pro děti
keramika s Káčou Růžičkovou
a dílna "Klobouku na paže"

Festival pořádá občanské sdružení Scandula ve spolupráci s Farním sborem ČCE v Libčicích nad Vitavou
a Státním fondem kultury ČR s finanční podporou ÚJV Řež, a.s., OVB Allianz, a.s. a města Libčice nad Vitavou.

RADIODÁREK NAŠIM DĚTEM A MLÁDEŽI

Srdečně zveme
na veřejné natáčení ČRo2,
které se koná

6. 6. 2013 od 16 hodin
v místním Kulturním domě.

Promluví:
**starosta města, ředitelé škol,
prezident AFK, starosta Sokola**

Moderuje:
DALIBOR GONDÍK

Hosté:
Libuše Švormová (herečka)
Martin Maxa (zpěvák, pedagog a sportovec)

Milé děti,
chcete se setkat se svými oblíbenými pohádkovými postavičkami?
Přijďte na zábavné putování Chýnovským lesem! Start a cíl na konci ulice Lesní.

Délka trasy cca 2,5 km. Čekají vás soutěže a v cíli oheň a malé občerstvení (buřty s sebou).
Pořádá Dětské centrum volného času SAHARA ve spolupráci s rodiči. Příspěvek na občerstvení - 20 Kč.